

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Martyrium SS. Valentini, Concordij, Noualis, & Agricolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

gradientem dirigas, incolumem conferues, & vnà necum gregem hunc agas & pascas, quem multis laboribus & solitudinibus constituisti, vt vestigia tua sequatur, vt diuinorum mandatorum fœmitas teneat. Proregas, foueas, & tam magnos, quàm pascas greges tuos defendēs, eorum esto propugnator, sicut tuæ migrationis tempore pollicitus es: (Tui enim greges sunt omnes, quorum duces sunt filij tui, & filiorum progenies) vt te propugnatorem ac defensorem vniuersi coram Deo, & ad Deum habentes, incolumes permanere possimus, nullis hostibus corporeis aut incorporeis nobis nocentibus, vt neque timoris causâ nos à recta fide vel paulatim subtrahamus, neque à diuinis mandatis deuiemus, neque ignauix, aut perniciosi affectibus aditum patefaciamus, non deniquè exercitationem ipsam, cui studemus, vilo vnquàm tempore negligamus, in Christo Iesu Domino nostro: Cui sit gloria, honor & imperium cum omnipotente Patre, & vitæ auctore, ac sanctissimo Spiritu, nunc & semper, & in secula seculorum, Amen.

MARTYRIVM SS. VALENTINI, CONCORDII, NOVALIS, ET AGRICOLAE, VT HABETVR SE- cundo libro historiarum Rauennatum Hieronymi Ru- bei viri doctissimi.

Linea calamitate, quam Diocletianus Christianis intulit 16. Decemb: Rauenna, Valentinus cum Nouali & Agricola, septimo decimo Calendas Ianuarij, ob Christum acerbissimam necem subiērun. De Valentino, in vita diui Dalmatij, Episcopi & martyris Ticinensis, in hanc sententiam legimus. Ad Dalmatium (cū is esset in vrbe Alba, patre senatore, & occultè primū Christianus, mox omnibus statim relictis, palām Christum Deum prædicare, & miracula edere cœpisset) Valētinus magister militum, cū ad eius aures fama peruenisset, Rauenna profectus, venit eum rogans, vt filio graui morbo laboranti, ac iam desperato, suppetias ferret. Deum precatus Dalmatius, Valentino renūciat, Concordium filium suum, qui erat Rauenna, conualuisse: virumq; sanctissimum, & Valētinus cū filio, credit in Christianum, & baptizatur. eam Rauennatem, nomine Antonij, eadem die obiisse. Quæ omnia, cū Valentinus Rauennam regressus, vera comperisset, denuò ad Dalmatiū rediens, vnā cum Concordio filio, sacra baptismatis vnda ablatus est. Cœpit ab eo die Valentinus, Rauenna Christum profiteri, multisq; ad veram eius religionem adductis, tandem pariter cum filio Concordio, & Nouali, Agricolaq; socijs, ob Christum (vt memorauimus) necatus est. Cum socijs præmemoratis occiditur.

LLS

VITA BREVIS S. GATIANI PRIMI EPISCOPI TVRONENSIS, PER SANCTVM GREGORIVM a quē Episcopum Turonensem conscripta. Habetur cap. 30. decimi libri historiarum Gallicarum.

De Episcopis Turonicis, licet in superioribus libris quædam scripsisse visus sum, tamen propter ordinationem eorum, & supputationem, quo tempore primū prædicator ad Turonicam accessit vrbe reciproca repleuit. Primus Gatianus Episcopus anno Imperij Decij primo, à Romana Sedis Papa transmissus est: in qua vrbe multitudo paganorum idololatrijs dedita commorabatur: de quibus nonnullos prædicatione sua conuertit ad Dominum. Sed interdum oculēbat se, ob impugnationem potentum, eò quòd sepius eum iniurijs & contumelijs cūm reperirent, affecissent: ac per crypta & latibula, cum paucis Christianis, vt diximus, per eundem conuersis, mysterium solennitatis diei Dominicæ clanculò celebrabat. Erat autem valdè religiosus, & timens Deum, vt nisi fuisset talis, non vtiquè domos,